

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: piątek, 25, grudzień 2020 10:20

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 911

Tytułowa teza wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, który analizował prawidłowość decyzji Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad w przedmiocie odmowy zezwolenia na lokalizację zjazdu indywidualnego.

Sąd wskazał, że zgodnie z art. 76 § 1 k.p.a. dokumenty urzędowe sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w ich zakresie działania stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Jak przypomniał NSA, prowadzenie przez Generalnego Dyrektora Banku Danych Drogowych wynika z art. 18 ust. 2 pkt 1a ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym do GDDKiA należy gromadzenie danych i sporządzanie informacji o sieci dróg publicznych oraz z art. 20 pkt 9 u.d.p., który stanowi, iż do zarządcy drogi należy m.in. prowadzenie ewidencji dróg, obiektów mostowych, tuneli, przepustów i promów oraz udostępnianie ich na żądanie uprawnionym organom. Idąc dalej Sąd zasygnalizował, że forma oraz zasady prowadzenia Banku Danych Drogowych zostały określone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 16 lutego 2005 r. w sprawie trybu sporządzania informacji oraz gromadzenia i udostępnienia danych o sieci dróg publicznych, obiektach mostowych, tunelach oraz promach, a także w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z 16 lutego 2005 r. w sprawie sposobu numeracji i ewidencji dróg publicznych, obiektów mostowych, tuneli, przepustów i promów oraz rejestru numerów nadanych drogom, obiektom mostowym i tunelom.

Równocześnie Naczelny Sąd przypomniał jednak o tym, że wynikające dokumentu urzędowego domniemanie może być obalone (art. 76 § 3 k.p.a.).

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 grudnia 2020 r., I OSK 1566/20

Źródło: [CBOSA](#)